

Sygn. akt IV RC 92/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Wieliczce IV Wydział Rodzinny i Nieletnich

Przewodniczący: SSR Paweł Styra

Protokolant: sekr. sądowy Rita Kasprzyk

po rozpoznaniu w dniu 26.01.2018r. w Wieliczce

na rozprawie

sprawy z powództwa mał. A. Ć. reprezentowanej przez matkę I. Ć.

przeciwko pozwanemu G. Ć. rep. przez kuratora r.pr. K. G.

o podwyższenie alimentów

I. zasądza od pozwanego G. Ć. PESEL (...) tytułem alimentów na rzecz jego małoletniej córki A. Ć. PESEL (...) kwoty po 600 z (sześćset złotych) miesięcznie, które płatne będą z góry do rąk matki małoletniej I. Ć. do dnia 10-go każdego kolejnego miesiąca, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie którejkolwiek raty, a to w miejsce alimentów ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym dla Krakowa- Podgórze w Krakowie z dnia 22.06.2015r. sygn. IIIRC 1117/13/P, począwszy od 25.05.2017r.,

II. nie obciąża pozwanego kosztami procesu,

III. przyznaje do Skarbu Państwa Sądowi Rejonowemu w Wieliczce na rzecz r.pr. K. G. kwotę 73,80 zł (siedemdziesiąt trzy złote 80/100) tytułem wynagrodzenia za wykonywanie obowiązków kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego,

IV. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygnatura akt IV Rc 92/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 26 stycznia 2018r.

Małoletnia A. Ć. reprezentowana przez matkę I. Ć. wniosła o zasądzenie od pozwanego ojca G. Ć. alimentów miesięcznie w kwotach po 600 zł, płatnych do 10 dnia każdego następującego po sobie miesiąca z odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek kwoty, począwszy od 1 maja 2017r. wraz z kosztami postępowania, do rąk matki małoletniej, a to w miejsce alimentów w kwocie po 450 zł ustalonych w ugodzie sądowej z 22.06.2015r. W uzasadnieniu wskazano, że pozwany nie wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego, a alimenty płacone są z funduszu alimentacyjnego; w związku z rozwojem dziecka i rozpoczęciem nauki w szkole wzrosły koszty utrzymania małoletniego powoda, które miesięcznie wynoszą blisko 11145,71 zł, po za tym dziecko pozostaje w terapii logopedycznej; matka małoletniej nie pracuje, ma orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności.

Kurator nieznanego z miejsca pobytu pozwanego G. Ć., r.pr. K. G. wniósł o oddalenie powództwa kwestionując twierdzenia zawarte w uzasadnieniu pozwu oraz wskazując, że matka dziecka otrzymuje świadczenie socjalne z przeznaczeniem dla małoletniej powódki.

Bezsporny był następujący stan faktyczny:

Pozwany G. Ć. jest ojcem małoletniej A. Ć.; w ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym dla Krakowa Podgórze w Krakowie z dnia 22 czerwca 2015r. w sprawie III Rc 1117/13/P zobowiązał się do alimentowania córki kwotami po 450 zł miesięcznie. Dziecko pozostaje pod wyłączną opieką matki tj. I. Ć..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Koszt wyżywienia małoletniej powódki wynosi miesięcznie ok. 200 zł, na ubrania dla córki matka wydaje miesięcznie do 350 zł, rozrywka tj. wycieczki, basen to kwota ok. 100 zł miesięcznie, środki czystości ok. 170 zł miesięcznie; lekarstwa związane z okresowymi infekcjami i przeziębieniami ok. 100 zł miesięcznie. Po za tym matka ponosi koszty przyborów szkolnych – 300 zł rocznie, składki i imprezy szkolne- 80 zł rocznie. I. Ć. wraz z córką mieszka w domu rodziców partnera nie płaci im czynszu, ale dokłada się do kosztów mediów kwotą 100 zł miesięcznie.

DOWODY:

Zeznania I. Ć. K-124.

Wiarygodne były zeznania matki małoletniej powódki I. Ć., która wskazywała koszty utrzymania córki, mieszczące się w przeciętnych wydatkach na małoletnie dziecko, na zadawane zaś pytania odpowiadała rzeczowo i konsekwentnie.

Sąd odmówił wiary dowodom z kserokopii paragonów fiskalnych, dokumenty te, bowiem są niepodpisane, w związku, z czym nie można zweryfikować, czy przedstawiają zakupy związane z utrzymaniem małoletniej A. Ć., czy też innych osób. Niewiarygodne były też faktury i rachunki wystawiane na osoby niebędące stronami niniejszego postępowania, bowiem kwoty w nich wskazane pozostawały bez związku z kosztami utrzymania małoletniej powódki.

Umowy najmu przedstawione przez powódkę także nie stanowiły podstawy ustaleń faktycznych gdyż z zeznań I. Ć. wynika, że obecnie mieszka z córką u rodziców swojego partnera i nie płaci czynszu najmu.

Sąd zważył, co następuje:

Obowiązek alimentacyjny został zdefiniowany w art. 128 kro i polega na dostarczaniu środków utrzymania, a w razie potrzeby także środków wychowania. Podstawę prawną roszczenia alimentacyjnego dzieci względem rodziców stanowi art. 133§1 kro, zgodnie, z którą rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Wyjaśnić przy tym należy, że brak samodzielności dziecka odnosi się zarówno do małoletniego, pozostającego pod władzą rodzicielską, jak i do dziecka pełnoletniego, które nie z własnej winy nie potrafi jeszcze utrzymać się bez pomocy rodziców ze względu na swoją sytuację życiową, w szczególności z uwagi na brak wykształcenia czy zawodu. W okolicznościach niniejszej sprawy, nie powinno więc budzić wątpliwości, że G. Ć. jest zobligowany do alimentowania swojej córki A. Ć., która z uwagi na swój wiek nie jest zdolna do samodzielnej egzystencji i samodzielnego utrzymania się.

Zakres świadczenia alimentacyjnego został zaś określony w art. 135 § 1 kro i zgodnie z tym przepisem zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przesłanka usprawiedliwionych potrzeb pozwala dostosować rozstrzygnięcie o alimentach do indywidualnych potrzeb uprawnionego, przy czym pod pojęciem tym ustawa rozumie potrzeby niematerialne (psychiczne, duchowe, indywidualne zainteresowania, hobby, wypoczynek) i materialne (wyżywienie, ubranie, koszty mediów, wykształcenie), na poziomie przeciętnej stopy życiowej populacji, w której żyje i funkcjonuje uprawniony. W toku przewodu sądowego w niniejszej sprawie, ustalono zaś, że matka małoletniej powódki wydaje na zaspokojenie bieżących podstawowych potrzeb A. Ć. miesięcznie kwotę: 1000-1100 zł. Wskazane kwoty zaspokajają takie

podstawowe potrzeby dziecka pozwanego jak wyżywienie, ubranie, środki czystości, szeroko rozumiana rozrywka, udział w opłatach za media. Są to, więc niezbędne wydatki mieszczące się na poziomie przeciętnej stopy życiowej dla aglomeracji (...), do której zaliczyć należy także powiat (...) na obszarze, którego mieszka dziecko.

Druga z przesłanek kształtujących zakres świadczenia alimentacyjnego zgodnie z treścią art. 135 § 1 kro tj. zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, oznacza status materialny, realny do osiągnięcia przy dołożeniu przez zobowiązanego należytej staranności z wykorzystaniem posiadanej wiedzy i umiejętności oraz zasobów majątkowych. Z cytowanego przepisu *expilite* wynika, więc że o wysokości obowiązku alimentacyjnego, decydują możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego, a nie jego obecna sytuacja materialna. Ustalając, więc wartość alimentów Sąd uwzględnił możliwe do uzyskania dochody przez zobowiązanego, należycie dbającego o swoje interesy. Co prawda, w niniejszym postępowaniu nie ustalono sytuacji majątkowej i możliwości zarobkowych zobowiązanego do alimentowania, gdyż był on nieznany z miejsca pobytu, a żadna ze stron nie przedstawiła dowodów pozwalających ustalić te okoliczności. Niemniej jednak w obecnych, realiach runku pracy, w szczególności na obszarze aglomeracji (...), gdzie odnotowuje się brak rąk do pracy, pozwany przy dołożeniu minimum starań, mógłby znaleźć zatrudnienie z wynagrodzeniem znacznie przewyższającym minimalne wynagrodzenie, które w 2018r. wynosi 2100 zł. Z powyższego wprost wynika, że pozwany ma możliwości uzyskać dochód pozwalający na alimentowanie małoletniej A. Ć., w kwotach zasadzonych wyrokiem z 26 stycznia 2018r. Przy dołożeniu należytej staranności i zaangażowania może, bowiem znaleźć zatrudnienie i uzyskać dochód na poziomie znacznie wyższym niż minimalne wynagrodzenie miesięczne, co pozwoli na pokrycie alimentów na małoletnią w kwocie po 600 zł, bez uszczerbku dla swojego utrzymania.

Przypomnieć też, trzeba, że zgodnie z art. 135 § 2 kro wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Z zeznań matki dziecka, wynika zaś, że piecze nad małoletnią powódką sprawuje wyłącznie I. Ć., która dba o codzienne utrzymanie córki, co w konsekwencji uzasadnia obciążenie większym stopniem kosztami utrzymania dziecka, pozwanego. Powyższe uzasadnia uwzględnienie powództwa o alimenty, w zakresie zasadzonym w wyroku tj. po 600 zł miesięcznie.

Dla porządku wskazać też, należy, że zgodnie z art. 135 § 3 kro, na zakres świadczeń alimentacyjnych nie wpływają świadczenia z pomocy społecznej, świadczenia wychowawcze oraz rodzinne i pielęgnacyjne, wskazane w tym przepisie. Dlatego też, okoliczność, że I. Ć. pobierała zasiłki na córkę z pomocy społecznej, nie wpływa w żadnym zakresie na zakres obowiązku alimentacyjnego ojca dziecka tj. G. Ć..

Nie obciążając kosztami sądowymi pozwanego, stosowano art. 102 kpc, dążąc do uniknięcia konkurencji pomiędzy zobowiązaniami alimentacyjnymi względem małoletniej powódki, a obowiązkiem pokrycia kosztów należnych Skarbowi Państwa.

Przyznając od Skarbu Państwa Sąd Rejonowy w Wieliczce wynagrodzenie dla pełnomocnika z urzędu r.pr. K. G. stosowano § 10 pkt 9 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Wynagrodzenie zostało powiększone o podatek vat.

Nadając wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie zasadzonych alimentów stosowano art. 333 § 1 pkt 1 kpc.